

Czas żniwa

Duchowo budująca cegielka nr 185

„Podnieście oczy swoje i spójrzcie na pola, że już są dojrzałe do żniwa”. (Ew. Jana 4, 35)

Tajemnica kąkol i pszenicy z Ew. Mateusza 13, 24-30 jest obecnie również wypełniona:

24. Inne podobieństwo podał im, mówiąc: Podobne jest Królestwo Niebios do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli.

25. A kiedy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciół i nasiał kąkol między pszenicę, i odszedł.

26. A gdy zboże podrosło i wydało owoc, wtedy się pokazał i kąkol.

27. Przyszli więc słudzy gospodarza i powiedzieli mu: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swojej roli? Skąd więc ma ona kąkol?

28. A on im rzekł: To nieprzyjaciół uczynił. A słudzy mówią do niego: Czy chcesz więc, abyśmy poszli i wybrali go?

29. A on odpowiada: Nie! Abyście czasem wybierając kąkol, nie powyrywali wraz z nim i pszenicy.

30. Pozwólcie obydwom rósć razem aż do żniwa. A w czasie żniwa powiem żęcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopki na spalenie, a pszenicę zwieźcie do mojej stodoły.

Pszenica i kąkol, które rosły od pierwszego wieku aż dotąd obok siebie, są teraz żęte w żniwie. To, co zamierzała osiągnąć Nicea, w końcu urzeczywistniło się. Z całą swoją mocą organizacji fałszywy kościół odwraca się od wszelkiego śladu prawdy i wzmocniony polityczną mocą i poparciem państwa wyrusza, by wytępić na zawsze prawdziwych wierzących. Lecz właśnie wtedy, gdy chce urzeczywistnić swoje podstępne knowania, pszenica zostaje zabrana do śpichlerza.

Nasz wiek jest ostatnim z siedmiu wieków kościoła. Co rozpoczęło się w pierwszym, czyli w Efeskim Wieku, to musi dojść i **dojdzie do pełnego owocowania i żniwa w ostatnim, czyli w Wieku Laodycji. Dwa winne krzewy wydają swój końcowy owoc.** Te dwa duchy zakończą swoją manifestację, każdy w swoim ostatecznym miejscu przeznaczenia. Czas zasiewania, podlewania i wzrostu zupełnie przeminął. Lato się skończyło. Obecnie jest zapuszczany sierp do zżęcia żniwa.

Słowa Jana Chrzciciela, który tak dokładnie przedstawia Chrystusa w stosunku do prawdziwego i fałszywego kościoła, obecnie urzeczywistniają się (Mat.3, 11-12).

Chrystus, ten wielki Żniwiarz zbiera obecnie plony ziemi. On zgromadza pszenicę do spichlerza, mianowicie przychodzi po Swoich własnych i przyjmuje ich na wieki do Siebie. Potem powraca, aby zniszczyć złoźników ogniem nieugaszonym.

I tak przychodzimy do ostatniego wieku: do Laocycejskiego Wieku. **Jest to nasz wiek. Wiemy, że to jest ostatni wiek, bo Żydzi są z powrotem w Palestynie.** Nie ważne, jak tam przybyli – oni tam są. **I jest to czas żniwa. Lecz zanim może nastać żniwo, musi być najpierw dojrzewanie – aby oba winne krzewy były dojrzałe.**

Luterański Wiek był czasem wiosny. Wiek Wesley'a był latem – wiekiem wzrostu. **Lodycejski wiek jest czasem żniwa, kiedy zostaną zebrane chwasty, zostają związane i spalone; a pszenica jest zbierana do gumien dla Pana (Mat. 13, 36-43).** Czas żniwa. **Czy zauważyliście, że w czasie żniwa nastaje przyśpieszenie dojrzewania, w konsekwencji którego wzrost zboża jest coraz powolniejszy, aż w końcu przestaje ono rosnąć? Czy to nie jest dokładnie to, co widzimy obecnie.**

Fałszywy winny krzew traci tłumy ludzi na rzecz komunistów i różnych innych rodzajów wierzeń. Ilość wierzących nie wzrasta, jak kościół chciałby nam wmówić. Wpływ kościoła na ludzi już nie jest taki, jaki bywał dawniej i w wielu wypadkach chodzenie do kościoła jest po prostu pokazem publicznym.

A co prawdziwy winny krzew? Co z nim? Czy on rozrasta się? Gdzie są te olbrzymie ilości ludzi, którzy zawsze przychodzili na nabożeństwa ewangelizacyjne i odpowiadali na wezwania do ołtarza? Czy większość z nich nie podchodziła tylko emocjonalnie albo dlatego, że pragnęli raczej czegoś fizycznego, niż tego, co jest naprawdę z Ducha Świętego? **Czy ten wiek nie jest taki, jak tamten dzień, kiedy Noe wszedł do arki i drzwi zostały zamknięte, lecz Bóg zwlekał ze sądem jeszcze przez siedem dni? (1. Mojż. 7, 1-10). Dosłownie ani jeden człowiek nie nawrócił się już do Boga w tych cichych dniach.**

A jednak jest to czas żniwa. Muszą więc przyjść na scenę w tym wieku ci, którzy **doprowadzą pszenicę i kąkol do dojrzałości. Kąkol już bardzo szybko dojrzewa na skutek nauczania skażonych nauczycieli, którzy odwracają ludzi od Słowa (Efez. 4, 11-16). Lecz pszenica musi również dojrzeć.** I do niej Bóg posyła proroka Posłańca z potwierdzoną usługą, **aby wybrani mogli go przyjąć (Mal. 4, 5-6).** Oni będą go słuchać tak, jak pierwszy kościół słuchał Pawła, i będą dojrzewać w Słowie tak, aż **staną się Oblubienicą Słowa.** Będą znalezione w niej potężne dzieła, które zawsze towarzyszą czystemu Słowu i wierze (Jan 14, 12).

Późny deszcz może przyjść tylko po wczesnym deszczu, który jest deszczem wiosennym albo deszczem nauczania. Późny deszcz jest zatem deszczem przed żniwem. [1]

Jakim życiem żyjesz, takie właśnie będziesz żał. To, co siejesz, będziesz żał (Gal. 6, 7-10). Bóg pozwolił mi żyć wystarczająco długo,

abyśmy zobaczyli, że nie możecie postępować grzesznie, a ujdzie wam to bezkarnie. Musicie postępować właściwie, ponieważ Chrystus wstał z martwych i Jego oczy są skierowane na kościół, i On go obserwuje i prowadzi. **Nie postępuj nigdy przeciw temu, co odczuwasz od Ducha Świętego, kiedy On mówi ci, abys coś uczynił** (Efez. 4, 30). Nie ważne, co mówi świat, ty czyń to, co mówi On. On będzie zawsze potwierdzał prawdę i będzie ją utrzymywał niezmaconą.^[2]

„Oto, co staram się wam powiedzieć. **Prawo reprodukcji polega na tym, że każdy gatunek zrodzi według swego rodzaju, a mianowicie według 1. Mojż. 1, 11-12:** „11. *Potem rzekł Bóg: Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało*”.

Jakie życie było w nasieniu, takie przejawilo się w roślinie a potem w owocach. To samo prawo jest aktualne w kościele dzisiaj. Jakie nasienie rozpoczęło kościół, takie zamanifestuje się potem i będzie takie jak pierwotne nasienie, ponieważ jest tym samym nasieniem. **W tych ostatecznych dniach prawdziwy Kościół – Oblubienica (Nasienie Chrystusa) dojdzie do Kamienia Szczytowego i będzie super kościołem, super rasą, kiedy zbliża się do Niego. Ci w Oblubienicy będą tak bardzo podobni do Niego, że będą zupełnie podobni do Niego** (Efez. 5, 25-27). **Dzieje się to w tym celu, aby byli zjednoczeni z Nim. Oni będą jedno. Będą prawdziwą manifestacją Słowa żyjącego Boga.** Denominacje nie potrafią tego zrodzić (bo są złym nasieniem). Oni przedłożą swoje wierzenia i swoje dogmaty, pomieszane ze Słowem. To krzyżowanie wydaje na świat jakąś hybrydę.^[3]

I pamiętajcie, przyjaciele chrześcijanie, ja jestem człowiekiem. Ja mogę popełniać błędy, lecz Bóg będąc Bogiem nie może popełnić błędu. Całe Słowo, które było napisane, musi się wypełnić; Jezus tak powiedział. Więc mamy tutaj w Piśmie Świętym sprawy, które muszą się wypełnić, a jedną z nich jest ten bojkot (szczucie, nagonka), który ma przyjść (Obj. 13, 11-18). **Lecz zanim może przyjść ten bojkot – piętno bestii, musi być najpierw zasiane Nasienie, żeby Bóg mógł zabrać Kościół z tego.** Czy rozumiecie to teraz? Nasienie musi być zasiane. Denominacyjne nasienie, aby zrodziło formę albo posąg tej bestii – kościół z Rzymu... Również **musi być prawdziwa Oblubienica.**

Otóż, **były zasiane trzy różne rodzaje nasienia: Denominacyjne – Billy Graham był głównym siewcą. Oral Roberts dla zielonoświątkowców... Zielonoświątkowe nasienie zostało zasiane** (Ja mówię o organizacji teraz). **A potem było zasiane Słowo.** Więc musicie to zrozumieć, ludzie. Ja tego nie mówię, dopóki mi tego Bóg nie powie. Pragnę, abyście to zrozumieli dobrze i jasno. **Trzy nasienia zostały zasiane. Dlatego też zasiewanie już się niemal skończyło, już jest zakończone.** Nasienie musi być zasiane, zanim spadnie deszcz, zgadza się, innymi słowy zanim przypadnie Duch Święty. Otóż, wy nie będziecie się z tym zgadzać, lecz zaczekajcie na

chwilę. Nasienie musi zostać zasiane, a potem przychodzi deszcz, aby podlać to nasienie. Czy się to zgadza? ^[4]

Jeżeli jednak sialiśmy denominacyjne nasienie, będziemy zbierać denominacyjne żniwo. Zgadza się dokładnie. To właśnie czyniliśmy.

Jeśli zwrócić uwagę na to słowo tutaj w liście do Hebrajczyków – wczesny i późny deszcz; wczesny deszcz znaczy tyle co deszcz na zasiewy. A potem, kiedy przypada Duch Święty, on przypada na sprawiedliwych i na niesprawiedliwych. **Jeśli sialiśmy denominacyjne nasienie, będziemy zbierać denominacyjne żniwo.** ^[5]

Denominacyjne nasienie daje denominacyjne przebaczenie. To się dokładnie zgadza. Bóg powiedział: „Niech Słowo będzie według Swego rodzaju” i tak jest. To się zgadza. O, bracie, Pismo Święte jest prawdą. Czy temu wierzycie? ^[4]

Zauważyliśmy, że **pierwszy siewca nasienia sprzeczności był napiętnowany przez diabła**, a jak wiemy było to w 1. Mojżeszowej 1. Tam to stwierdzamy, a również tutaj w Ew. Mateusza 13. rozdział, że Jezus ciągle piętnuje jakąkolwiek sprzeczność do Jego Słowa, bo jest z diabła. Ktokolwiek zasiewa sprzeczność – **coś sprzecznego do pisanego Bożego Słowa albo dodaje do Niego jakąś prywatną interpretację, jest to nasienie sprzeczności. Bóg tego nie uhonoruje.** ^[6] **Jest jedna rzecz, której Bóg nienawidzi, mianowicie sianie niezgody między braćmi.** ^[7] Ono nie może – ono się nie zmiesza. Na pewno nie zmiesza się. Jest podobne do ziarna gorczycznego (Mat. 17, 20); nie zmiesza się z żadnym innym; nie można go skrzyżować, musi to być autentyczna rzecz. Nasienie sprzeczności...^[6]

Widzisz, rzucaj swój chleb po wodzie. On wróci się do ciebie pewnego dnia. Siej więc dobre nasienie; a będziesz żał właściwe żniwo. Jeżeli zasiałeś złe nasienie, będziesz żał złe rzeczy. Nie możesz iść na wschód i na zachód w tym samym czasie. Albo idziesz w jedną stronę, albo w drugą.

Idź według kompasu, a tym Kompasem jest Duch Święty. Pole magnetyczne bieguna północnego kieruje igłę kompasu dokładnie na północ. Czy to nie jest cudowne, że to pole magnetyczne w powietrzu... ^[8]

Czy Jezus nie powiedział, że kiedy było zasiewane nasienie, niektóre ziarna padły obok drogi i ptaki je pozbierały? Niektóre ziarna padły na kamienistą glebę, niektóre między ciernie, a bogactwa tego świata zadusiły je, itd. Czy On nie powiedział, że niektóre padły na dobrą glebę i zrodziły stokrotny plon? (Mat. 13, 1-9, 18-23, 36-43). **Widzicie, musicie najpierw poznać, żeby Słowo wpadło do właściwego rodzaju wiary.** A potem ta wiara produkuje to, co Słowo powiedziało, **ponieważ Słowo jest Nasieniem** (Łukasz 8, 11). **Słowo Boże, wprost tutaj, jest Nasieniem, które siewca zasiewa. Każde nasienie zrodzi według swego rodzaju, jeżeli jest zasiane we właściwej atmosferze do właściwych warunków.** ^[9]

Otóż, **On obiecał, że ześle niebiańską Światłość** (Zach. 14, 6-7),

aby dojrzało Nasienie Słowa, które było zasiane dla obecnego czasu. To Nasienie jest tutaj. To Nasienie jest w Biblii. Dlaczego? Jezus tak powiedział: „Słowo jest Nasieniem, które Siewca zasiał”. **A zatem, zanim możecie zebrać żniwo, nie ważne, czy ty zasiewałeś nasienie, ono musi mieć światło, aby to nasienie mogło dojrzeć, inaczej ono ulegnie skażeniu i nie będzie do niczego przydatne; ono zginie. Lecz jeśli to nasienie jest zasiane w glebie, we właściwie przygotowanej glebie i ma odpowiednią ilość światła słonecznego, to ono dojrzeje.** A On obiecał, że w ostatecznych dniach, w czasie wieczora **wzjędzie Słońce, aby to Nasienie mogło dojrzeć.** Nasienie jest głoszone. Syn Boży dojrzewa to Nasienie przez to, że Je potwierdza, i On rozwija Je przed wami i udowadnia, że jest prawdą. [10]

Również nasienie wroga wszedło. Kiedy wyszedł Siewca i zasiewał **dobrze nasienie**, nieprzyjaciel szedł za nim i rozsiewał **skażone nasienie**. Lecz deszcz spada na sprawiedliwych i na niesprawiedliwych (Mat. 5, 45). Wszystko nasienie musi rosnać. Jezus powiedział: „Pozwólcie im rosnać razem, a w czasie żniwa chwasty zostaną związane na spalenie” (Mat. 13, 30). **I oni wiążą ich teraz, w wielkich organizacjach – będzie to wielka wiązka – Światowa Rada Kościołów. A jaki będzie jej koniec? Ona zostanie spalona (Obj. 18, 8-10). Lecz ziarno zostanie zabrane do spichlerza (2. Tesal. 2, 7-12).** Rozumiecie? Oba rodzaje nasienia rosna w tej samej glebie, są podlewane tą samą wodą, tym samym deszczem... [11]

Ja wiem, że to jest długa i okrężna droga, **lecz chciałem wam przedstawić ten obraz, abyście go nigdy nie zapomnieli.** Nie ważne, gdzie jesteś, czy jesteś w basenie kąpielowym, czy w hali gier hazardowych, **Ktoś niewidzialny obserwuje cię:** czy znosisz prześladowania z powodu Imienia Pańskiego. **Nie ważne, co to jest, przypatrz się komukolwiek tylko chcesz i obserwuj; ten człowiek będzie żał to, co sieje; za każdym razem.** Jeżeli postępuje grzesznie, **nie ujdzie mu to bezkarnie. Jeżeli postępuje właściwie, odejdzie dzięki temu do chwały.** Nie możesz tego po prostu przechytrzyć; jest to Bóg. On jest tutaj. On zna całą głębię twojego serca. **On wie, kim ty jesteś i wszystko, cokolwiek uczyniłeś.** [12]

„Bóg nie da się z siebie naśmiewać. Cokolwiek człowiek sieje, to będzie również żał”. Ludzie nie mogą sobie kpić ani naśmiewać się z tych spraw myśląc, że ujdzie im to bezkarnie. Jakbyś rzucał chleb po wodzie – on się wróci (Kazn. Sal. 11, 1). [13]

Boże Słowo musi się za każdym razem wypełnić. Koła zębate Bożego proroctwa toczą się powoli, lecz niezachwianie. **Jeżeli postępujesz grzesznie, a myślisz sobie, że ci to ujdzie bezkarnie,** zapamiętaj sobie młody mężczyzno czy kobieto, to przytoczy się pewnego dnia wprost ku twoim drzwiom. Będziesz się dziwił, kiedy i jak to przyszło, lecz to tam będzie. **Będziesz żał to, co siałeś – za każdym razem. Bóg to powiedział; tak musi się dziać.** Tak, „Twoje Słowo jest ustanowione w niebiosach na zawsze” (Psalm 119, 89). Już to było powiedziane. Oni nie sprzecząją się o Tym tam

w górze, już to jest ustanowione. My sprzeczamy się o Tym. Lecz w chwale ta sprawa jest załatwiona. Kiedy Bóg mówi coś, musi się to stać. Otóż, czy to nie jest cudowne?^[14]

Otóż, może czynisz pewne sprawy niedobrze i **za każdym razem, gdy uczynisz coś złego, będziesz musiał zapłacić za to.** Tak jest, będziesz żał to, co siałeś. **Lecz to nie ma nic wspólnego z twoim zbawieniem. Kiedy jesteś narodzony z Ducha Bożego (Jan 3, 3-8), masz Żywot Wieczny i nie możesz więcej umrzeć, tak jak Bóg nie może umrzeć (Jan 5, 24). Jesteś częścią Boga; jesteś synem Bożym.**^[15]

Zatem, Chrystus był Nasieniem Abrahama, a my będąc umarłymi w Chrystusie i **węchrzczeni do Jego ciała, jesteśmy Nasieniem Abrahama oraz dziedzicami obietnic Bożych (Gal. 3, 29). Jak możesz odpaść od wiary, jeżeli Bóg dał ci obietnicę?** Czy chciałbyś odpaść od wiary i odstąpić od Boga, i iść za to do piekła?

Otóż, może powiesz: „**Dobrze, czy nie możemy odpaść od wiary?**” **Absolutnie. Lecz kiedy odpadniesz od wiary, dostaniesz za swoje; nie martw się.** Abraham otrzymał za swoje, pozostali również otrzymali za swoje; ty tak samo otrzymasz za swoje (1. Mojż. 20). Nie myśl sobie, że to daje ci prawo do grzeszenia; nie daje. **Będziesz musiał zapłacić za wszystko, co czynisz. Będziesz żał to, co siejesz. Jeżeli popełniasz mały grzech, będziesz żał z nawiązką – pełną wannę.** To się zgadza. Lecz bracie, **nie chcę przez to powiedzieć, że jesteś zgubiony.** To się dokładnie zgadza. Abraham żał dokładnie to, co siał. To prawda. Lecz mimo wszystko on był zbawiony.

Przymierze, które Bóg zawarł wtedy z Izraelem – oni **utracili swoje dziedzictwo; oni utracili obiecany kraj** i poszli do Egiptu, **lecz nie utracili swojego przymierza.** Bóg powiedział: „Wspomniałem na Moją obietnicę, daną Abrahamowi. Przypomniałem ją sobie i przyszedłem, aby wyzwolić Mój lud (2. Mojż. 3 + 6, 2-5). Mojżesz idź na południe do Egiptu i powiedz faraonowi: ‚Wypuść Mój lud. Ja wspomniałem na moją obietnicę, którą dałem Abrahamowi i jego potomstwu’”.^[16]

Otóż, oni odbierali chłostę za to, że postępowali niedobrze; **człowiek znie to, co sieje. Oberwie za to.** Nie myśl sobie, że możesz teraz wyjść i grzeszyć, a ujdzie ci to bezkarnie. **Jeżeli grzeszysz i masz takie usposobienie, to wskazuje na to, że nie narodziłeś się na nowo.** Czy to pojmujesz? Jeżeli masz w sobie ciągle pożądlivość do popełniania grzechu, to jesteś nadal grzesznym człowiekiem (Hebr. 10, 2). Rozumiecie? Bo On uczynił doskonałymi na zawsze tych, którzy są poświęceni (Hebr. 10, 14). Te zwierzęta, które były corocznie i stale składane w Starym Testamencie w czasach zakonu, nie mogły usunąć grzechu. **Lecz kiedy włożymy nasze ręce na Jego głowę i wyznamy nasze grzechy i jesteśmy narodzeni na nowo z Ducha Bożego, to już więcej nie mamy żądy do grzechu (1. Jan 5, 18).** Grzech odszedł od ciebie. To jest na cały czas i wieczność.^[17]

Lecz pozwólcie, że wam coś powiem: My potrzebujemy podniecenia, nasz naród go potrzebuje. Pogubiliśmy te kosztowne przeżycia, które mieliśmy dawniej. **I my próbujemy żyć dzięki reputacji tego, co czynił ktoś inny. Będziemy za to żać. Bóg uczynił Izrael ludem według Swego własnego serca; On sprawił, że żęli to, co siali. A my też będziemy żać to, co sialiśmy. Nie mamy niczego przed sobą, tylko zbieranie żniwa.** Przekroczyliśmy granicę łaski i miłosierdzia, i nie pozostało nic innego, jak zbieranie żniwa. Zaznaczcie to sobie w waszych Bibliach. Ja jestem starym mężczyzną, lecz wy zaznaczcie to sobie i przekonajcie się, czy to jest prawdą, czy nie. I być może, iż kiedy odejdę stąd, wy potem stwierdzicie, że te słowa są prawdą. Otrzymamy za swoje. Zostaliśmy zważeni na wadze i znaleźieni lekcy, i nie ma drogi wyjścia z tego. Tak jest. Przekroczyliśmy linię graniczną. **Musisz żać to, co siałeś – za każdym razem.** [18]

I nikt nie wie, jak bardzo cenię sobie nasz naród. Lecz popatrz, mój bracie, **Izrael był również wybranym Bożym ludem** i On posyłał mu proroków i wielkich mężów. Lecz Bóg nie może tolerować grzechu. A jeśli On sprawił, że Izrael żał to, co siał, to **On sprawi, że i my będziemy żać to, co sialiśmy. On nie ma względu na osobę** (Kolos. 3, 25; 1. Piotra 1, 17). [19]

Bóg nienawidzi grzechu i grzech musi zostać osądzony. Było już powiedziane, że jeśli Bóg wkrótce nie osądzi Ameryki za jej grzechy, to On będzie musiał wskrziesić Sodomę i Gomorę i przeprosić je. Na pewno. **Będziemy więc żać to, co sialiśmy, i każdy duchowo usposobiony człowiek uświadamia sobie, że to jest prawdą.** Jesteśmy na końcu drogi. [20]

Czy Jezus nie powiedział w ew. Mateusza 24, 24: „W ostatecznych dniach te dwa będą tak blisko siebie, że zwiodłoby to nawet geny – predestynowanych Wybranych Bożych, gdyby to było możliwe?” Są niemal tacy, jak ci prawdziwi, rozumiecie. Tak będzie w ostatecznych dniach. Widzicie zatem, że obecnie mamy czas żniwa. **Nastaje czas żniwa.** Nie jest to wiek Luthra, nie jest to wiek zielonoświątkowców, **jest to wiek Oblubienicy.**

Jak Mojżesz wywołał naród z narodu, tak **Chrystus wywołuje dzisiaj Kościół z kościoła,** rozumiecie; ta sama rzecz w przedobrazie. **On zabiera ich do chwalebego Wiecznego Obiecanego Kraju.**

I tak samo, jak nie wszystkie rośliny w pszenicy są nasieniem pszenicy, i nie wszystkie rośliny zostaną zebrane w żniwie, tak samo jest z kościołem. Nie cały kościół jest Oblubienicą, i nie wszystkim jest dany Żywot Wieczny, ale **jedna część z niego zostanie zebrana do spichlerza,** dalsza część zostanie zachowana, aby **mogła wejść do żywota wiecznego przy drugim zmartwychwstaniu,** a wreszcie część z niego jest uważana za plewę i zostanie spalona w jeziorze gorejącym ogniem.

I dokładnie tak powiedział Jan Chrzciciel oraz Jezus, bo Jan powiedział, że pszenica zostanie zabrana do spichlerza, a plewy zostaną spalone. Jezus powiedział: „Najpierw zwiążcie kąkol, a potem zbierzcie pszenicę.” Ruch

ekumeniczny zwiąże kościoły jako kąkol, bo kąkol musi być związany najpierw, i chociaż ich końcem jest spalenie, one nie zostają spalone w czasie ich związania, lecz zostają zachowane na późniejszy czas, mianowicie na koniec tego tysiąca lat, względnie na czas drugiego zmartwychwstania. Lecz z chwilą, gdy kąkol zostanie związany, może urzeczywistnić się Zachwycenie i tak się też stanie w czasie między związaniem a objawieniem antychrysta. Potem nastanie dzień, w którym wszyscy staną razem, jak widzimy to u Daniela. Będzie tam Król razem ze Swoją Oblubienicą, a przed nimi staną tłumy, które mają być sądzone. Tak. Wszyscy tam są. Wszystkie księgi zostały otwarte. Wszystkim będzie dane ich ostateczne miejsce przeznaczenia. Żniwo zostało faktycznie zakończone. Księgi przedtem otwarte, są zamknięte. [22]

My tego wyglądamy. **Nie wiemy, kiedy ten czas nastanie. Wierzę, że to jest ten czas i pragnę trzymać pochodnię zapaloną.** Słuchajcie teraz, zrozumcie to właściwie. **Ja pragnę żyć każdej chwili mojego życia tak, że wyglądam Go w następnej chwili,** lecz pragnę działać dalej tak, jak by się to miało stać za dziesięć tysięcy lat od dziś. **Ja chcę dalej zasiewać Nasienie,** by móc zbierać żniwo. Pragnę głosić Ewangelię i działać dalej tak, jak zawsze działałem. O, ja to lubię. Mam podniesione moje oczy i obserwuję, zbieram snopki, by zyskać ziarno. A w następnym roku będę siał znowu to Nasienie. „Panie, myślałem, że przyjdiesz w ubiegłym roku, skoro jednak nie przyszedłeś, może przyjdiesz w tym roku. Więc ja będę siał moje ziarno, abym mógł wychowywać moje dzieci. Jeśli Ty będziesz zwlekał, one będą miały co jeść. Jeżeli nie będziesz zwlekał, ja będę Ciebie wyglądał. **Tutaj to macie; po prostu życie dalej normalnie.**” [21]

Bibliografia:

- [1] „Laodycejski Wiek Kościoła” Księga Wieków Kościoła str. 361-362/375/377
- [2] „Mój Odkupiciel żyje” 55-0410S ak. 77
- [3] „Pergamoński Wiek Kościoła” Księga Wieków Kościoła str. 171
- [4] „Mówione Słowo jest oryginalnym Nasieniem” 62-0318 ak. 126/111/44
- [5] „Jego słuchajcie” 62-0711 ak. 50
- [6] „Nasienie sprzeczności” 65-0118 ak. 31
- [7] „Filadelfijski Wiek Kościoła” 60-1210 ak. 169
- [8] „Dlaczego ludzie są tak miotani” 56-0101 str. 8
- [9] „Królowa Saby” 61-0219 ak. 33
- [10] „Rozpoznaj swój dzień i Jego Poselstwo” 64-0726M ak. 195
- [11] „Przyszedł Dom” 64-0802 str. 48
- [12] „Społeczność dzięki odkupieniu” 55-0403 ak. 124
- [13] „Bóg tego złego wieku” 65-0801M ak. 168
- [14] „Izrael i Kościół cz. 3” 53-0327 ak. 34
- [15] „Adopcja cz. 3” 60-0522M ak. 36
- [16] „Hebrajczyków rozdz. 6” 57-0908E str. 232
- [17] „Hebrajczyków rozdz. 6 i 7” 57-0915M str. 264
- [18] „Wpływ” 64-0315 ak. 23
- [19] „Bądźcie pewni Boga” 59-0125 ak. 15
- [20] „Uciekaj stąd, uchodź szybko” 58-0202 ak. 17
- [21] „Pytania i odpowiedzi” 62-0527 str. 715
- [22] „Sardecki Wiek Kościoła – Obietnica dla zwycięzców”